

חגיגה טו-א

עניין: שובו בנים שובבים חוץ מאחר

ראשית חכמה שער הקדושה פי"ז

כא) הַבְּרָאָה: שָׁאִין לָךְ דָּבָר שְׁלֵא יִתְקַן בְּתְשׁוּבָה. וּמָה שִׁפְּרָשׁוּ בְּזִהַר שְׁאִינוּ תְלוּי בְּתְשׁוּבָה, הוּא שִׁתְּשׁוּבְתוֹ קָשָׁה י. וְאִף זֶה מְכַלְל קְשֵׁי הַתְּשׁוּבָה, שִׁמְרָאִים לוֹ שְׁאִינוּ תְלוּי בְּתְשׁוּבָה. וְאִין לָךְ דָּבָר שֶׁעוֹמֵד בְּפְנֵי הַתְּשׁוּבָה. וְאִף אִם שִׁמְעָתָ: שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים חוּץ מְפִלוֹנִי, כְּעִנְיָן אֱלִישֶׁע אַחַר (חגיגה טו, א) – אֵל תְּחוּשׁ! שְׁהִרִי אֱלִישֶׁע אַחַר סוּף סוּף נִתְקַבֵּל (ט"ז ע"ג), אִפְלוּ שְׁלֵא שָׁב; כָּל שֶׁכֵּן אִם הִיָּה שָׁב, שְׁהִיָּה מוֹעִיל לוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. אֲלָא שִׁסְגְרוּ דְלִתֵּי הַתְּשׁוּבָה בְּפְנֵינוּ, וְהִיָּה צְרִיךְ לְהַפְצִיר עַד יִפְתַּח הַפֶּתַח. וְזֵהוּ מָה שֶׁאָמְרוּ ז"ל (פסחים פו, ג): כָּל מָה שִׁיאֲמַר לָךְ בְּעַל הַבַּיִת עֲשֵׂה, חוּץ מִצָּא. בְּעַל הַבַּיִת – דְּהֵינּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כָּל מָה שִׁיאֲמַר לָךְ עֲשֵׂה – מִהַמְצוֹת עֲשֵׂה. חוּץ מִצָּא. שָׂאִם יֹאמֵר לָךְ: צָא מִבֵּיתִי וְאַל תִּכְנַס, כְּעִנְיָן אֱלִישֶׁע אַחַר – אֵל תִּשְׁמַע לוֹ, אֲלָא תִכְנַס בְּתְשׁוּבָה. כִּי זֶה חֲשָׁקוֹ שֶׁל בְּעַל הַבַּיִת, אֲלָא שִׁמְטָעָה אֹתָךְ.

אוהב ישראל מאפטה

לימי הרצון והתשובה

מאוד. אך באמת נראה לי דאין הכוונה דגם אם היה שב בתשובה לא היה הקב"ה מקבלו חלילה להש"י מעשות כדבר הזה ולא כיוצא בו. אכן שורש הדבר הוא כך מגודל רחמי הש"י שמרחם ע"כ בריותיו. וגם על החוטאים נגדו ית'. וחושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח לזאת שולח הש"י הירהורי תשובה בלבם בזה הכרוז היוצא בכל יום שובו בנים כו'. כנודע מספה"ק. ומעורר אותם שישובו בתשובה שלימה או ע"י איזה סיבה מעוררם שישובו. היינו כמ"ש תשב אנוש עד דכא גו' שובו בני אדם. והקב"ה בעצמו פותח להם שערי תשובה ושואל ומבקש מכאור"א לעשות תשובה. אכן יש עבירות חמורות כ"כ כמו האומר אחטא ואשוב וכדומה. אז אין מהראוי שהש"י יחזור אחריו לעוררו ולבקש ממנו שיעשה תשובה רק צריך האדם להתעורר מעצמו ולשום אל לבו בלא אתערותא דלעילא מקודם ולהתודות לפניו ית' בכל לבבו

מהרש"א

הרעה כדמסקי: יצתה בת קול ואמרה שובו בנים שובבים חוץ מאחר כו'. וכה"ג אמר לקמן שמעתי מאחורי הפרגוד כו' ולי הירושלי כד' פ"א הייתי עוזר לפני צית קודש הקדשים רכוז על סומי ציה"כ שחל להיות נשבת ושמעתי צ"ק יולאת מצנ"ק ואומרת שובו בנים חוץ מאחר שידע כחי ומרד צי ע"כ ומיהו הוא לא היה לו להשגיח צנך וכמ"ש לו ר"מ בחליו תשב אנוש עד דכא כיה' ואמרין כיה' אין לך דבר שעומד בפני התשובה: מ"ד גם

שלי"ה שער האותיות אות ק' הגה"ה

עול אני אומר בתשובת שאלה זו, חס ושלום שלא קיבל השם יתברך תשובה, כי ודאי אילו היה אלישע עושה תשובה הגונה, אז היה השם יתברך מקבלו נשתי ידים. ומה שאמרו (חגיגה טו א) 'שובו בנים שובבים' חוץ מאחר, הענין, כי השם יתברך 'אל חפץ חסד הוא', וחושב מחשבות 'לצלתי ידח ממנו נדח', על כן הוא חוצע צפה, ומקדים לפני אדם, ומבקשם שיעשו תשובה, אבל איש כזה כמו אלישע – אחר, אינו הגון שהשם יתברך יפליז בו ולהשיאו ענה טובה שיעשה תשובה, רק אם יעשה מעצמו יעשה, ולא שיפתהו השם יתברך. וזהו 'שובו בנים שובבים' אני פותח לכם שמעשו תשובה, חוץ מאחר, וקל להצין.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON